

Un any de feina ben feta

Amb la sol·licitud del permís municipal d'obres per a la construcció dels Habitatges Socials del Seminari de Lleida per a famílies en risc d'exclusió, la iniciativa ha deixat de ser un projecte per començar a convertir-se en una realitat. Déu n'hi do la feina que s'ha fet en poc temps! Fa poc més d'un any de la primera trobada de voluntaris, quan aquests van recollir l'ofertament del nostre bisbe Joan, d'aprofitar una ala en desús de l'antic Seminari diocesà per a posar-lo al servei de les famílies que s'havien quedat sense llar per culpa de la crisi. Molt aviat els paletes començaran les obres de construcció dels 19 habitatges socials i diferents espais comunitaris.

Durant aquest període, a la iniciativa de Mons. Piris s'hi han anat afegint cada cop més simpatitzants. El més destacat, el Sant Pare, qui va donar la seva aprovació, el passat setembre, quan va conèixer de boca del bisbe Joan que s'estava projectant a Lleida. El papa Francesc el va animar a continuar i a cercar més gent a contribuir-hi. Avui, ja som més de setanta les persones que voluntàriament posem el nostre granet de sorra.

Amb la feina de tot l'equip de voluntaris, organitzada en diferents comissions —tècnica, social, jurídica, econòmica, d'activitats i de sensibilització—, pretenem conscienciar i demostrar a la societat que és possi-

ble fer moltes coses per ajudar els qui més pateixen. Si aconseguim sensibilitzar al major nombre de persones i fem reflexionar les administracions competents, haurem contribuït a una gran tasca.

Som conscients que els 19 habitatges previstos, malauradament, no resoldran el problema dels desnonats. Per això, el projecte dels Habitatges Socials del Seminari també va més enllà de cercar un espai físic on aixoplugar un petit nombre de famílies. La voluntat és ajudar-les a sortir endavant. D'aquí el nostre lema: «*Més que construir pisos volem reconstruir famílies!*». Treballadors socials, pedagogs i psicòlegs estan elaborant un programa d'acompanyament per a les futures famílies que participaran en aquest projecte solidari.

Fins ara, s'ha pogut recaptar quelcom més d'una tercera part del pressupost inicial previst en el projecte, que sobrepassa els 600.000 euros. Sens dubte, és una important xifra, però insuficient per a un projecte que s'hauria d'acabar durant la tardor.

Seguim necessitant el teu ajut i suport. «Entre tots i totes i per al bé de tothom» ho farem possible, com repeteix sovint el nostre bisbe Joan.

Pots col·laborar:

- Donant materials de construcció i/o equipaments adequats segons el projecte.
- Organitzant iniciatives solidàries.
- Oferint-te per fer tasques voluntàries.
- Fent aportacions econòmiques en mà a Càritas o amb una transferència bancària a Triodos Bank (Banca ètica) al número de compte: 1491-0001-23 2046065120

Equip del Projecte HS

AJUDANT A VIURE

Un món nou, projecte comú

Mans Unides ens torna a posar davant els ulls una realitat que coneixem prou bé i en la que hem de seguir sentint-nos implicats: la fam al nostre món és més que evident i ens ha de preocupar aquesta realitat que, en alguns països, va fent-se crònica i deshumanitzadora.

La campanya 2014 ens crida a fer «un món nou», afegint-hi «projecte comú», una especificació que pot resultar molt familiar en la nostra Església Diocesana que està procurant anunciar l'Evangelí i servir els germans tenint com a referent permanent el lema «entre tots i per al bé de tothom»: projecte comú, complementarietat i treball en xarxa. És una bona manera de contribuir a fer passar el nostre món de condicions menys humanes a condicions més humanes, per a cadascú i per a tothom (cfr. *Populorum Progressio*, 20-21). Amb aquestes paraules tan precises concretava Pau VI allò que ell anomenava el veritable desenvolupament i per al qual, deia, no basten persones tècniques, ens calen també pensadors de reflexió profunda que busquen un humanisme nou que permeti a l'home modern trobar-se a si mateix, assumint els valors superiors de l'amor, de l'amistat, de la pregària i de la contemplació.

És evident que, encara avui, cal contribuir més i més a la promoció del bé comú i al desenvolupament de condicions de vida més humanes on tothom senti respectada la seva dignitat i pugui gaudir d'allò necessari, material i moralment parlant. I cal seguir denunciant com a menys humanes aquelles condicions de vida que priven a les persones dels mínims per a poder viure amb una certa dignitat, també material i moral. Això ens demana també lluitar contra les causes que ho impedeixen: l'egoisme de persones i les estructures abusives i injustes.

Hi ha, a més, una qüestió que fa augmentar la injustícia en les relacions: establir la competitivitat com a norma de progrés i de creixement.

Si la força que mou l'actuació és, sobretot, la competitivitat i el profit, no pot haver món nou ni projecte comú. Perquè són plantejaments que ens impediran sempre ser solidaris de debò i ens fan mirar l'altre —persona, poble o país— com quelcom de qui se'n pot treure partit, del qui hom pot aprofitar-se'n. Les persones passen així a ser considerades, preferentment, instruments per aconseguir alguna cosa. D'aquí a l'explotació de la gent hi ha una passa molt curta: la convivència s'establirà sobre relacions de força i de poder, i els més dèbils sempre estaran condemnats a perdre, i augmentaran els exclosos. Així desapareix la lògica de la gratuïtat en favor de l'oportunisme i el consum. És allò contrari a l'humanisme integral perquè s'estimula l'individualisme i no el sentit de comunitat i fraternitat, que és allò que fa considerar tothom com a subjecte de drets (i deures) amb la mateixa dignitat. Tots cridats per Déu —com tu i jo— a participar del banquet de la vida. És clar que també per això caldrà despertar la consciència religiosa de persones i pobles.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JUAN DELLA TORRE

Bones causes

La Machi és una agència de comunicació *per a bones causes* especialitzada en valors espirituals, amb el *hub* creatiu a Buenos Aires, oficines a Barcelona i operacions a Roma. L'empresa té cor d'apostolat, perquè integra la teologia de la comunicació als seus processos creatius per tal d'aportar innovació al servei de la Nova Evangelització. El fundador de l'agència és Juan della Torre, advocat i MBA en màrqueting.

La comunicació d'Església és bona?

L'Església sap comunicar perquè, com diu Mons. Celli, aquesta és la seva missió principal. Sobre la comunicació social i els mitjans hi ha molt magisteri, que a poc a poc està en procés de tornar-se una realitat missionera. L'èpica evangelitzadora no és cosa del passat. Avui les noves tecnologies plantegen un desafiament apassionant: una Missió Digital per portar l'Evangeli al setè continent, que és internet.

Com fer-ho?

El més recomanable és donar testimoni sense tractar d'alliçonar ni aclaparar. Fer-ho amb confiança i sense por: el missatge de l'Església és immortal. Si sabem enfocar-nos en l'essencial, tots hi estaran interessats perquè respon a les preguntes principals de l'home. Cal pelegrinar al costat de l'home d'avui, acompanyar-lo en les seves inseguretats i els seus somnis. Ajudar-lo, a través del diàleg, a percebre allò sagrat i el misteri. Per això és urgent ser creatius i innovadors, atrevir-nos a recórrer nous camins.

En què ens ajuda el Papa?

L'efecte Francesc és impressionant. Ha recuperat per a l'Església un lloc en els mitjans que havia perdut. Ha canviat l'eix per comunicar en positiu. És un comunicador deu.

Òscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Càritas Internacional

La organizació internacional de Càritas, composta per 165 Càritas nacionals, institució eclesial dependient de les diverses conferències episcopals i en íntima connexió amb la Sede Apostòlica, és indubtablement una de les institucions amb major prestigi en la societat a causa tant de la seva activitat humanitària i caritativa com de la fiabilitat dels seus documents.

Per a complir amb la seva missió i vocació samaritana, les Càritas parroquials estan en continu procés d'acercament als pobres i exclòs, amb el fi de tenir la capacitat de veure les necessitats reals dels més pobres i descobrir la manera adequada de respondre a aquestes necessitats.

Resulta emocionant la presència i la col·laboració intensa de les distintes Càritas nacionals amb els països més desfavorits d'Àsia, Àfrica i Amèrica en temes de salut i educació, promoció de la dona, construcció d'infraestructures i prevenció d'emergències. Buscant l'ajuda d'emergència, però també el desenvolupament per aconseguir l'autonomia personal i social.

Càritas Internacional constitueix una mostra palpable de l'interès de l'Església per promoure el bé comú, un signe d'amor dels cristians pels seus germans de totes les raïes i condicions.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis.

Historia de la caridad en la Iglesia, Ed. San Pablo)

HECHOS DE VIDA

«Curar heridas»

El papa Francisco nos ha dicho: «Veo con claridad [...] que lo que la Iglesia necesita con mayor urgencia hoy es una *capacidad de curar heridas y dar calor a los corazones de los fieles, cercanía y proximidad*. Veo a la Iglesia como un hospital de campaña tras una batalla. ¡Qué inútil es preguntarle a un herido si tiene altos el colesterol o el azúcar! Hay que *curarle las heridas*. Ya hablaremos luego del resto. *Curar heridas, curar heridas...* Y hay que comenzar por lo más elemental.»

La capacitat de curar la té qui *acompanya* —que veï del llatí *cum-panis*, menjar junts el pa—, seure a la mateixa taula emocional, espiritual, de qui sofre i intercanviar sentiments, desigs, preocupacions, paraules, esperances i ideals.

—Si hem sofert, si hem estat tristes, si vivim identificats amb Jesús, ell nos farà més comprensius, més compassius, més caritatius, millors.

—Prestarem més atenció a *los heridos* i pondrem *bálsamo* curatiu a les herides i així cessaran congòjies i llàgrimes.

Walter Benjamín escribiu: «Habitar... es dejar huella». No una huella física, de pedres, sinó de un coraçó a otro coraçó herido, que sofre.

El màrtir sant Tomàs Moro practicó i ensenà:

—«No hay en el mundo tristeza o amargura, dolor o sufrimiento... que el cielo no pueda curar». Es lo que nos pide el papa Francisco.

J. M. Alimbau

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

Partir del nucli fonamental de la fe

La clau missionera d'aquesta l'Exhortació parteix «del cor de l'Evangeli», que és el seu «nucli fonamental», que el Papa formula sintèticament com «la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat» (n. 35). I és aquí on precisa amb gran finor que «hi ha un ordre o jerarquia en les veritats en la doctrina catòlica» i que per això cal «una adequada proporció», d'acord amb la seva importància. Com a mal exemple de desequilibri afirma que això passa «quan es parla més de la llei que de la gràcia, més de l'Església que de Jesucrist, més del Papa que de la Paraula de Déu» (n. 38).

Més encara, el Papa recorda que, seguint «sant Tomàs d'Aquino, els preceptes donats per Crist i els Apòstols «són poquíssims» i que els preceptes afegits per l'Església han d'exigir-se amb moderació «per no fer més feixuga la vida» i convertir la nostra religió en un esclavatge, quan «la misericòrdia de Déu volgué que fos lliure» (n. 43). D'aquesta forma poc usual, però brillant i molt fonamentada, el Papa ens recorda la missió fonamental de l'Església!

Dr. Salvador Pié

Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

10. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Re 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.
11. ■ **Dimarts** [1Re 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7, 1-13]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.
12. ■ **Dimecres** (■ Barcelona) [1Re 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.
13. ■ **Dijous** [1Re 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. iii); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.
14. □ **Divendres** [Ac 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (ix), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. iii).
15. ■ **Dissabte** [1Re 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Sant Faustí i sant Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.
16. ■ **† Diumenge vinent**, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,16-21 / SI 118 / 1Co 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o més breu: Mt 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

DIUMENGE V DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rera, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurrà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós.

En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Así dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, viste al que ves desnudo, y no te cierras a tu propia carne. Entonces romperá tu luz como la aurora, en seguida te brotará la carne sana; te abrirá camino la justicia, detrás irá la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor, y te responderá; gritarás, y te dirá: "Aquí estoy.»

«Cuando destierres de ti la opresión, el gesto amenazador y la maledicencia, cuando partas tu pan con el hambriento y sacies el estómago del indigente, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad se volverá mediodía.»

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

El justo jamás vacilará, / su recuerdo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad es constante, sin falta, / y alzará la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 2,1-5)

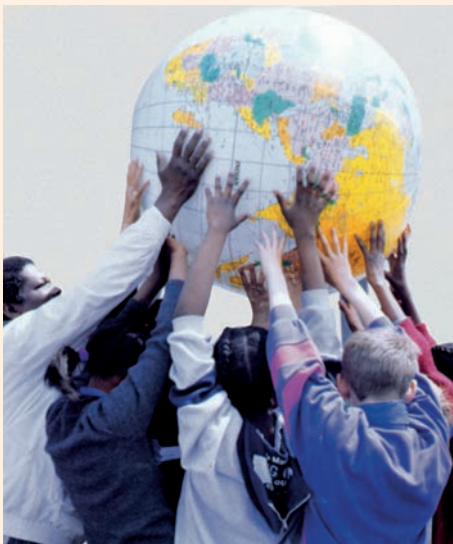
Yo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado.

Me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente.

Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbré a todos los de casa. Alumbré así vuestra luz a los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en el cielo.»

Els cristians, cridats a ser llum per les seves bones obres

▶) Aquesta imatge parla

me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado.

COMENTARI

Les bones obres

L'opció de Jesús per la interioritat que teníem en les benaurances del diumenge passat no és una opció per un espiritualisme desencarnat. El text d'avui, que ve a continuació, explica un dels ensenyaments més importants de Mateu: «Vosaltres heu de ser sal... però també heu de ser llum, de tal manera que les vostres actuacions brillin davant la gent, vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare del cel». És el tema de les bones obres que ens arrela en les «obres del Messies» (Mt 11,2).

Les actituds dels seguidors de Jesús il·lustrades en les benaurances, són obres fetes segons Déu.

En aquest sentit, sense convertir-se en un reclam publicitari (Mt 6,1), deixen entreveure les disposicions que les han originades. Són el testimoni d'una justícia que va molt més enllà del compliment d'una norma o d'un manament determinats (5,20). La justícia del Regne (6,33) deixa enrere el compliment de prescripcions i se centra a fer la voluntat de Déu. Per això el sermó de la muntanya subratlla al final que no n'hi ha prou de dir «Senyor, Senyor...» (7,21). Per això insisteix Mateu que cal fer treballar els talents perquè donin fruit (25,14-30). Per la mateixa raó, les noies del banquet de noces han de portar oli en les seves llànties, símbol de les bones obres (25,1-13). I la sentència del judici final es basarà en les bones obres envers els germans sols,

malalts, necessitats o en la presó (25,31-46). Mateu és un evangeli fonamentalment jueu i, per tant, profundament ètic.

El text que llegim avui utilitza per primera vegada l'expressió «el vostre Pare del cel». La figura de Déu, Pare dels creients, és una figura especialment estimada per Mateu. Més en concret, val la pena caure en el compte que presideix el desenvolupament del sermó de la muntanya (l'expressió «el vostre Pare del cel» hi surt fins a deu vegades). Aquest tema no ha estat desenvolupat ni per Marc ni per Lluc, ni tampoc per l'Evangeli de Joan. Així Mateu deixa entreveure clarament l'horitzó del Regne que presideix tot el sermó.

Oriol Tuñi, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Formació

La Delegació de Catequesi té com a objectiu coordinar i afavorir totes les accions catequètiques que es duen a terme al nostre bisbat i vetllar pels catequistes, proporcionant-los materials adequats. Té present no només la catequesi d'infants, la més nombrosa, sinó també la catequesi d'adolescents, de joves, de confirmació, per a adults, la catequesi especial, així com també la formació dels pares dels infants en procés catequètic.

Visitem les diferents parròquies, escoles cristianes i assistim a les reunions arxiprestals. Procurem així conèixer la realitat. Treballem conjuntament amb la Delegació de Missions, participant en l'Advent missioner, una trobada d'infants i les seves famílies. També col·laborem amb la Delegació Pastoral de Joves, organitzant trobades de formació per als catequistes i acompanyants.

Formem part de l'Àrea de Formació del bisbat. La nostra activitat més important és la formació dels catequistes. Per això, organitzem dues trobades anuals i un recés de Quaresma. També ens fem presents al SIC (Secretariat Interdiocesà de Catequesi), participant en les activitats que organitza.

Trini Catalán

Cicle de conferències sobre la «Saviesa»
«L'experiència mística i la saviesa»

a càrrec de

Teresa Forcades,

monja benedictina, metgessa i teòloga

Dijous 13 de febrer, a les 19.30 h, a l'IEI

Noves per justificar els donatius a l'Agència Tributària

L'Agència Tributària ha modificat la normativa per a justificar les donacions que es reben a les parròquies i entitats de la Diòcesi de Lleida, obligant que aquestes siguin tramitades via *on line* (internet), descartant els documents en paper. Cal tenir present que la justificació per presentar les donacions rebudes durant l'exercici econòmic del passat any (2013) ha finalitzat el 30 de gener.

La nova fórmula de justificació ha de seguir els següents passos: Prèviament, el rector o representant de la parròquia o entitat haurà de fer-se amb un certificat que s'expedirà al Bisbat, per acreditar-lo com a tal davant l'Administració.

Aquesta acreditació s'haurà de presentar personalment a l'Agència Tributària, on li facilitaran un imprès amb una clau, amb què podrà accedir a internet, seguint les passes a través de les quals aconseguirà emetre el document que, un cop imprès, haurà de lliurar a les oficines d'Hisenda, conjuntament amb el certificat inicial expedit al Bisbat.

Exercicis espirituals per a laics

L'Àrea de Celebració Litúrgica i Espiritualitat del Bisbat de Lleida ha organitzat una setmana d'exercicis espirituals per a laics a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, que començaran el dilluns 31 de març, a les 10 del matí, i acabaran el 4 d'abril, a les 4 de la tarda. La direcció anirà a càrrec de Mn. Daniel Turmo Gargallo. Per a més informació i inscripcions, dirigir-se al Sr. Paco Campo, als telèfons 973 266 161 i 695 478 097.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

- **Dimarts, 11 de febrer.** Mare de Déu de Lourdes.
- **Dijous, 13 de febrer:** —19.30 h, conferència a l'IEI.
- **Dissabte, 15 de febrer:** —10.30 h, presentació de l'Aplec de l'Esperit, Casa de l'Església (Acadèmia Mariana). —19 h, Confirmacions a la parròquia del Santíssim Salvador (Pardinyes).
- **Diumenge, 16 de febrer:** —12 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Pere (Puigvert de Lleida). —18 h, «Diumenges de Pel·lícula» a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana). —18.45 h, Rosari de torxes a la Catedral. —19.30 h, Eucaristia a la Catedral.

Jornada Mundial del Malalt

El pròxim dia 11 de febrer se celebrarà la Jornada Mundial del Malalt, que enguany du el lema «**Fe i Caritat. Donar la nostra vida pels germans**». Com ja és tradicional, l'Hospitalitat de Lourdes té previst traslladar la diada al següent diumenge, 16 de febrer, amb la celebració de la Missa i el Rosari de torxes a la Catedral Nova. Per la seva part, la Pastoral diocesana de Salut del Bisbat de Lleida seguirà amb la seva tradició de celebrar el Dia del Malalt el sisè diumenge de Pasqua, 25 de maig.

AYUDANDO A VIVIR

Un mundo nuevo, proyecto común

Manos Unidas nos vuelve a poner ante los ojos una realidad que conocemos bien y en la que debemos seguir sintiéndonos implicados: el hambre en nuestro mundo es más que evidente y debe preocuparnos esta realidad que, en algunos países, se va haciendo crónica y deshumanizadora.

La campaña 2014 nos llama a construir «un mundo nuevo», añadiendo «proyecto común», una especificación que puede resultar muy familiar en nuestra Iglesia Diocesana, que está procurando anunciar el Evangelio y servir a los hermanos teniendo como referente permanente el lema «entre todos y para el bien de todos»: proyecto común, complementariedad y trabajo en red. Es una buena manera de contribuir a hacer que nuestro mundo pase de condiciones menos humanas a condiciones más humanas, para cada uno y para todos (cfr. *Populorum Progressio*, 20-21). Con estas palabras tan precisas concretaba Pablo VI lo que él llamaba el verdadero desarrollo y para el que, decía, no bastan personas técnicas sino también pensadores de reflexión profunda que busquen un humanismo nue-

vo que permita al hombre moderno encontrarse a sí mismo, asumiendo los valores superiores del amor, de la amistad, de la oración y de la contemplación.

Es evidente que, aún hoy, hay que contribuir más y más a la promoción del bien común y el desarrollo de condiciones de vida más humanas donde todo el mundo sienta respetada su dignidad y pueda disfrutar de lo necesario, material y moralmente hablando. Y hay que seguir denunciando como menos humanas aquellas condiciones de vida que privan a las personas de los mínimos para poder vivir con cierta dignidad, también material y moral. Esto nos pide también luchar contra las causas que lo impiden: el egoísmo de personas y estructuras abusivas e injustas.

Existe, además, una cuestión que hace aumentar la injusticia en las relaciones: establecer la competitividad como norma de progreso y de crecimiento.

Si la fuerza que mueve la actuación es, sobre todo, la competitividad y el provecho, no puede haber mundo nuevo ni proyecto común. Porque son

planteamientos que nos impedirán siempre ser solidarios de verdad y nos hacen mirar al otro —persona, pueblo o país— como algo de quien se puede sacar partido, del que uno puede aprovecharse. Las personas pasan así a ser consideradas, preferentemente, instrumentos para conseguir algo. De aquí a la explotación de la gente hay un paso muy corto: la convivencia se establecerá sobre relaciones de fuerza y de poder y los más débiles siempre estarán condenados a perder, y aumentarán los excluidos. Así desaparece la lógica de la gratuidad en favor del oportunismo y el consumo. Es lo contrario al humanismo integral porque estimula el individualismo y no el sentido de comunidad y fraternidad, que es lo que hace considerar a todos como sujeto de derechos (y deberes) con la misma dignidad. Todos llamados por Dios —como tú y yo— a participar del banquete de la vida. Claro que también para ello habrá que despertar la conciencia religiosa de personas y pueblos.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,
† **Joan Píris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737